

DE BEPLANTINGEN LANGS ONZE GROOTE VERKEERSWEGEN 1)

door

E. D. VAN DISSEL,

Directeur van het Staatsboschbeheer.

Naarmate in de laatste jaren het snelverkeer is toegenomen en onze wegen meer en meer daarbij worden aangepast, is ook het beplantingsvraagstuk in een nieuw stadium gekomen. Algemeen wordt gevoeld, dat het oude stelsel, dat bij den aanleg van wegbeplanting werd gevolgd, wijziging moet ondergaan en dat deze beplantingen meer in overeenstemming behooren te worden gebracht met de moderne eischen van het verkeer. Het is een brandend vraagstuk geworden. Sommigen zouden liefst alle beplanting van onze wegen zien verdwijnen, anderen gevoelen veel voor een beplanting, die geheel bij het landschap aansluit, en weer anderen vinden, dat een verkeersweg een zoo belangrijken factor in het landschap vormt, dat hij door zijn beplanting gerust dat landschap mag veranderen, mits dit geen verstoring van de typische schoonheid daarvan tot gevolg heeft; laatstbedoelden meenen zelfs, dat deze verandering dikwijls zóodanig kan zijn, dat een verfraaiing van het oorspronkelijk landschap wordt tot stand gebracht. Aan de vraag van de Redactie van „de Kampioen” om mijn meening over dit urgente vraagstuk kenbaar te maken, voldoe ik gaarne.

Ik heb mijn meening in de navolgende punten neergelegd:

1. De veelvuldig voorkomende beplantingen langs de verkeerswegen vormen veelal mooie, schaduwrijke lanen, die aan ons land iets bijzonder karakteristieks geven. Zij zijn bij mist en regen, vooral langs vaarten en slooten, een veilige gids. Het uitzicht op het landschap heeft voor den automobilist, wielrijder en wandelaar, die zich voortbeweegt in het getemperde licht van schaduwgevende boomen, een groote bekoring.

2. Zonder noodzaak moet men het historisch gegroeide karakter van een land niet aantasten.

3. De sterke toeneming van het snelverkeer op onze groote wegen eischt echter in vele gevallen wijziging van de aankleding van den weg.

4. De boomen der bestaande laanbeplantingen zijn thans dikwijls zeer dicht in de rij gepoot en de rijen staan boven-

1) Lit „de Kampioen” van 20 October 1934.

dien soms dicht langs de verharding van den weg. Dit is bij het tegenwoordige verkeer hinderlijk en zelfs gevaarlijk. Wanneer men in een snelrijdend voertuig zit, belemmeren dergelijke beplantingen bovendien het uitzicht op het naast den weg gelegen landschap.

5. Het moderne verkeer eischt beplanting op flinken afstand van de verharding en een ruimen afstand in de rijen.

6. Het karakter van het landschap kan het in bepaalde gevallen raadzaam maken, dat met de wijze van wegbeplanting aansluiting worde gezocht bij dit landschap; hierdoor zal in den regel een beplanting worden verkregen van groepen opgaande boomen en struiken, met grootere of kleinere onbeplante tusschenruimten.

7. Het aanéengesloten planten van lange rijen hoog opschietend struikgewas moet worden vermeden, indien daardoor een aantrekkelijk landschapsbeeld aan het oog zou worden onttrokken.

8. Waar de wegen door bosschen loopen, zal in den regel een wegbeplanting kunnen worden gemist, daar de boschranden zelf reeds een mooie omlijsting van den weg kunnen vormen.

9. Bij de keuze van de te gebruiken houtsoorten voor de wegbeplantingen worde zooveel mogelijk rekening gehouden met in de streek inheemsche soorten.

Uit het bovenstaande moge blijken, dat m.i. aan het behoud van het laankarakter, ook van onze groote verkeerswegen, groote waarde moet worden gehecht, zij het dan ook in een vorm, die zich beter dan tot dusver bij de gewijzigde behoeften aanpast. Ongetwijfeld zijn er echter landschapsvormen, waarbij het van belang is van het laankarakter af te wijken. Elk geval zal daarbij op zichzelf moeten worden beoordeeld.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 24 November 1934.

In de gistermiddag gehouden vergadering van de Tweede Kamer is voortgezet de behandeling van de begrooting van Economische Zaken, waarbij aan de orde komt de afdeeling III (Landbouw).

De heer Ebels (V.D.) merkt in verband met den nood in den boschbouw het volgende op. Ingegrepren moet worden, opdat de toekomst onzer bosschen niet ernstig gevaar loopt. De lage houtprijs sluit een loonend houtbedrijf uit. Hetzij door invoerbepierking, hetzij op andere wijze worde bevorderd, dat het binenlandsche hout meer worde gebruikt als mijnhout.

De heer van Voorst tot Voorst (R.K.) bepleit steun aan den boschbouw. Er zijn houtsoorten, die maar een derde opbrengen van den prijs van 1913.

De minister van Economische Zaken, de heer Steenberghe, antwoordt te dezer zake het volgende. Inzake steun aan den boschbouw kan hij geen illusies wekken. Heel wat bedrijven, over welke slechten toestand juist in deze vergadering is geklaagd, hebben belang bij goedkoop hout.